Un salt endavant per quedar-se

Ibrahima Kébé i Ramon Terrats han superat la barrera dels 600 minuts amb el primer equip malgrat tenir fitxa del filial, cosa que ben pocs futbolistes com ara Valery, Pere Pons, Coris, Juncà i Mas han aconseguit al llarg d'aquesta última dècada

Fitxar amb el talonari a la mà i nodrir l'equip d'estrelles és una opció. Forjar la plantilla amb joves que pugen de baix n'és una altra. Una tercera via és barrejar-ho tot plegat. Pescar d'aquí i d'allà i a on no s'hi arriba, deixar que el cop de mà vingui des de casa. Cada club escull una filosofia. O l'abraça, depenent de quin sigui aquest context. A Girona la realitat ha canviat, i de quina manera, d'una temporada a una altra. L'economia, el que sol manar, no està ara per romanços ni per grans inversions. Hi ha el que hi ha a la caixa, pel que l'equip ha minvat d'efectius i ha perdut noms, obligat que una rebaixa salarial més que necessària. Els contratemps hi han dit la resta. Lesions, sancions i tot allò que no volen veure ni en pintura els entrenadors. Amb aquest còctel, la presència dels més joves, els que truquen a la porta des del filial [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/12/27/jovent-truca-fort-porta/1080534.html], ha sigut constant. A les convocatòries i a la gespa. No pas per fer de figurants, sinó també per dir la seva. Per ajudar des de dins. Dos dels escollits, Ramon Terrars i Ibrahima Kébé, han fet un salt endavant per quedar-se. Francisco Rodríguez hi confia. Els dona oportunitats i li agrada el que veu. Això ha permès que un i altre jugador superin la barrera dels 600 minuts en competició oficial, comptant la Lliga i la Copa. Situació que no sol ser una constant a Montilivi i que ha passat poques vegades al llarg d'aquesta última dècada.

Kébé va debutar el passat 13 de juny [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/06/13/ibra-kebe-debuta-equip-del/1047710.html], el dia que el Girona reprenia la competició amb un desolador empat a Las Palmas, encara amb Pep Lluís Martí a la banqueta. Un parell d'estones aquesta passada temporada, però suficient per poder dir que amb 19 anys habia tastat el futbol professional des de dins. El seu protagonisme s'ha multiplicat exponencialment aquest any amb Francisco al timó de la nau. El malià, que ja fa uns mesos va bufar la vintena d'espelmes, acumula 693 minuts repartits en 16 partits, una dotzena a la Lliga i els quatre restants a la Copa. No és un titular indiscutible però sí un recanvi prou habitual. La seva joventut i projecció el converteixen en un dels diamants en brut del club.

També Ramon Terrats, un autèntic descobriment i de les notícies positives de la present temporada. Fitxat del Sant Andreu aquest últim estiu per reforçar el filial a la Tercera Divisió, ha agradat i molt a Francisco, que des de fa dues jornades li ha entregat en safata la titularitat. No ha jugat tants partits com Kébé perquè n'acumula 8 entre totes dues competicions, però gairebé atrapa el seu company pel que fa els minuts: 614. El també migcampista, d'un perfil diferent del malià, està a punt de signar la seva renovació [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/18/ramon-terrats-escull-quedar-se/1089862.html] per convertir-se, a partir del mes de juliol, en jugador de ple dret de la primera plantilla. Un i altre, Terrats i Kébé, seguiran acumulant minuts en aquestes jornades que encara resten del campionat. El vestidor va curt d'efectius i si la inèrcia no canvia, les lesions i també les sancions, encara que ningú ho vulgui, s'aniran repetint pel que la

seva aportació també suma.

Veure que dos nanos del segon equip tinguin tan protagonisme no és habitual a Girona. De precedents propers n'hi ha, però pocs. L'any passat, per exemple, va ser Valery, encara amb fitxa del filial, el més utilitzat: 371 minuts. Un cas curiós, això sí, perquè si no va ser integrat amb la primera plantilla va ser per la greu lesió que havia patit l'estiu abans [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2019/07/26/valery-retirat-llitera-podria-greu/994016.html] i quan se'l va voler inscriure ja no hi havia fitxes suficients. El mateix Valery, un any abans, també va ser el més utilitzat, en aquest cas per Eusebio Sacristán i amb l'equip a Primera i arribant el més lluny possible a la Copa. L'escalenc va irrompre amb força, acumulant 1.280 minuts en 22 partits i fent un gol. No hi va haver cap altre cas així perquè els qui el seguien, Kévin Soni i Paik, van jugar 211 i 223 minuts, respectivament. Molts menys que Terrats i Kébé en la present temporada.

Toca remuntar-se al curs 14/15 per trobar una forta presència dels futbolistes més joves. Aquell any, encara amb Pablo Machín al comandament i l'ascens escapant-se en l'últim moment, el migcampista Pere Pons va jugar-ho gairebé tot: 3.797 minuts en 43 partits. El de Sant Martí Vell encara lluïa el dorsal 29 a l'esquena, un rol que no canviaria fins uns mesos després. També va participar força el tossenc Sebas Coris, amb 1.395 minuts. El banyolí Carles Mas en va acumular 836. Ell mateix en venia de jugar 1.016 un any abans, en el que Pere Pons va tenir menys coses a dir (477) gairebé emulant els números personals del curs anterior, el del seu debut (418). L'últim nom present la darrera dècada, el de David Juncà: 2.098 minuts (13/14), 772 (12/13) i 502 (11/12).

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/24/salt-endavant-quedar-se/1090908.html?utm_source=rss